

Издаје Недјелом.
Цијена:
За ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) 1
на годину 6 ф., на по год.
3 ф., на четврт годину 1 ф.
и 50 новчаних.
За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франка, на по
годину 10 франка, на чет-
врт годину 5 франка.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Востанак наше се у
главним циљима несо-
цијалистичког покрета.
Прогласио на Цетињу, а
може се и картом унут-
рашњег на пошту у Београд,
Донесла плаћа се уредни-
штву, Рукотиса се неће при-
мају.

За огласе плаћа се од
редовног. За огласе неће
се ни дужи вријеме.

Саопштавамо овдје другу окружницу
коју је књ. црног. Министар унутрашњих
дјела под бр. 714 разаслао на све Војводе,
Губернере и Капетане у Црној Гори:

Господине

Мојом окружницом под бр. 676.
јавио сам вам, да је Саво Бурашковић
хитно напустио убија код Његова
Височанства Госпође Књижице и Ње-
гове Свјетлости Књаза Нашљедника
Данила.

Први телеграм, који је ту вијест
из Петрограда допио, таког садржаја
као што сам вам поменутом окружни-
цом јавио, био је потрјебан у томе,
што је мјесто више именованог Саво
напуштао извршити насилни улазак
код Њ. В. и Престолонашљедника
Савов први братучед Кера Шалин
Бурашковић.

Његова Преузвишеност г. Бошко,
дошав у Беч, подробно извјештава о
догађају, који вам сво по ријечима
његовијем саопштавам:

Чим је Њено Височанство Госпо-
да Књижица с Престолонашљедником
приспјела у Петроград, Кера Шалин
Бурашковић пријавио се тражиоци
аудијенције код Њенога Височанства; по-
ја, који сам познавао његово овдашње
веома рђаво владанје, и без знања
Њенога Височанства откажем Кери
тражену аудијенцију. Речени Кера ви-
је се хитно оканити по се више пута
повраћао једнако молећи за аудијенци-
ју, која му се свагда одбијала.

Мало прије самога одласка из
Петрограда Њено Височанство Књи-
жица и Нашљедник желећи још једном
свратити у цркву на гроб царев кре-
стине, по бави у предобљу казаше ми
да је дошао Кера и да има нешто
важно да рече Њеном Височан-
ству, што не би никоме другоме до
Књижици или Господару, да је овдје,
казати могао. Ја рекох ађутанту Пла-
менцу, да каже Кери, да је Њено
Височанство у кретању и да га не
може примити, по слободно да њему
каже то што има. Ађутант Пламенца
приђе к њему и рече му: Књижица
сад позива у цркву и не може те при-
мити. Кера одговори: а могу ли при-
ступити Нашљеднику? Не, почем и оп-
ште у цркву. Послије овога Кера упи-
та Пламенца: Могу ли казати г. Бошко
што имам? Не можеш, јербо и онде
у цркви с Њеним Височанством, по-
лази мена, мојече, што имам! Баш
ли хоћу Пламенце! — повиче Кера и
у тај мах изади сабљу и посече
Пламенца по десној руци и други пут
удари га по кољену, а у толико Пла-
менца изади лијевог руком револвер
и убије на мјесто Бурашковића.

Знајући колико је свакојему до-
броме Црногорцу непријатан овај су-
чај, који је наше високе путнике ве-
омако узбудио иако онако лијепог и
свесрдног дочека Њихових Величанства
Цара Руског и Царице, свијелог цар-
ског двора и свега нашег великог
братског Народа Руског, ја нијесам
могао пропустити да га ипак не спро-
ведем Вама, Господине
тога што знам, колико дубљени на-
род нашега узвишеног Владара бриж-
љиво и нестрпљиво очекује час по-
вратка у милу нам домовину наших
премих високих путника, који ће
нам, ако Бог да, скоро доћи.

Овом приликом јакљам, да су
Њено Височанство и Престолонашљед-
ник с пратњом здраво окомадне у Беч
приспјели, гдје су били починијени по-
јетом Његовог Императорског и Кра-
љевско-Апостолског Величанства Цара
Аустријског, који је и овом приликом

као и свагда указао своју високу паж-
њу нашем Свјетлом владарском До-
му и држави нашој.

Њено Височанство Књижица Ми-
лена зауставиће се за њеко кратко
вријеме у Бањама, да своје поремеће-
но здравље поправа. Његова Преузви-
шеност г. Бошко остаће уз Њено Ви-
сочанство Књижицу, а Његова Свјет-
лост Престолонашљедник у пратњи г.
Војводе Радоњића до који дан доћи
ће нам, ако Бог да, на Цетиње.

Цетиње, 15. Јуна 1881.

Књ. црн. Министар унутр. дјела:

В. М. Врбица.

Позив на претплату

НА

„ГЛАС ЦРНОГОРЦА“.

Многим нашим претплатницима
истиче претплату крајем овога мјесеца.

С тога позивамо учествовањем и све
пријатеље нашега листа, који су ради
и даље овај лист држати, да нам за
времени пошљу претплату, да им
не би, због касно стиже претплате,
који лист од нове четврти изостао.

Цијена је „Гласу Црногорца“:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-
УГАРСКУ (и за БОСНУ и ХЕР-
ЦЕГОВИНУ):

На годину 6 ф.р. а. вр.

На по године 3 . . .

На три мјесеца 1 . 50 и.

За све друге земље у Јевропи

и Америк:

На годину 20 франка.

На по године 10 .

На три мјесеца 5 .

Претплатници из Аустро-Угарске
(и Босне и Херцеговине) нека шаљу
своју претплату поштанском у-
путницом на г. Петра Рамада-
новића у Котор. Нарочит се у-
мољавају претплатници на Босне и
Херцеговине, да нам и шаљу поштом
непосредно овамо у зачепаћеном пи-
сму, за које ми морамо овдје плаћати
свагда по 40 до 50 новчаних, него
нека упућују претплату на г. Петра
Рамадановића у Котор, и то писан-
ском упутницом, која је сад и за
Босну и Херцеговину уведена.

Претплату из Србије на наш
лист прима само књижица Велмири
Валожић у Београду. С тога нека
се тамошњи наши претплатници напо-
ле за времена с претплатом обратити
на ту књижицу.

Претплатници с других стра-
на нека шаљу своју претплату у
плаћеном писму на: „Управу „Гласу
Црногорца“ на Цетиње“.

Цетиње, 13. Јуна 1881.

У П Р А В А

ГЛАС ЦРНОГОРЦА.

ЦЕТИЊЕ, 20. Јуна.

Добри људи, који још једнако
сањају о ономе алатном добу када ће
наступити царство вјечног мира на
земљи и слог и љубав међу људима,
имали су овдје дава жалосну прили-
ку да се у својим својим расијере.

На име догађаја у Цетињу, ко-
лико су иначе познати као врости
догађаји ушле, у свакој се да послу-
же као знаци, који немишљиво каракте-
ришу наради и расијерења народа.

Народ францези и народ итали-
јански спадају данас међу прве наро-
де у свјету, како по својој историји
тако и по високоме степењу
свога образовања и своје моћи. У оба
ова народа култура је достигла високи

степен, цивилизација је распростра и
у најудаљеније крајеве; ту дијелују
универзитети, гимназије, реалне и то-
лике друге велике и мале школе;
ту су музеји, академије, библиотеке,
новинарства и т. д.; ту фабрике и ра-
дољиче свакојаке; напори бродови ју-
ре по морима, рјесама и каналима
њиховијем, а жељезни возови по гео-
графским траковима с једнога краја на
други; ту се издају сваке године то-
лике новине и толике књиге, из којих
се милиони уче чему треба и — чему
не треба.

На ипак шта видјесмо прије ње-
ки дан у Марсељу? Покушае се ча-
ловити та два народа напред улице, по-
вадише међу собом ножеве и изубија-
ше се и ранеше толико.

А рашта?

Просто из непријатељности, од при-
лике онако исто као што видимо да
се не три нас и мача, или тигар и
хијена на кад један у другога види
какав сабогај, онда режн једно на дру-
го и готови би били да се покољу.

Многи ће наш читалац на ово да
се чудом запита: „На зар наопако да
образовани народи савијају се са гл-
бежијем животињама? На г. је смо онда
са том толико хваљеном културом и
цивилизацијом деветнаестог вијека, гдје
смо с небесном науком Христовом,
гдје ли са давно жељеним царством
мира и добре воље међу људима?

Поређење, које учинисмо мало
деш, истина многу је непријатно, али
је неопходно. Јер, у истину, шта
је Францези и Италијанима, да се ме-
ђу собом јавно на улици кољу? Ни-
шта друго него што се међу собом не
трпе, што су се Францези иза освоје-
ња Туниса многу оснијали на мисле да
могу преко рамена гледати на Итали-
јане, а онима је опет замука што њи-
ма није Тунис иако шака.

По самој правди и правили бо-
жјој итн Францези итн Италијани има-
ју какво год право на Тунис, јер сва-
ки народ има природно право да жи-
ви сам о себи, слободан и независан.
То приједи за све народе, били они
дивљаци или просвијешћени.

Али у данашње вријеме хоће да
се уметне једна теорија која је на
длану једна старој варварској дивљач-
кој, ето с том разликом, што се у
старо доба грубој сировој сили при-
писивало на некрени и отворени начин
свако и искључно право, а данас се
подло и лажно тој истој сили огрће
свјетла суњ културе и цивилизације,
на се каже: народи просвијешћени и
миле прво да освојају, и народи див-
љаци имају дужност да робују.

У то име, а под разнијем лије-
пим маскама као што су: да се у-
реди административна да се успостави
поредак, да се умири крајина, да се
пошарени извјестак о крајак свијета и
т. д. чиније се су и чине се од стране
јевропских држава свакојака насилна
и народима мање или нимало просвијеш-
ћенијем, као што бива у Индији, у
Јужној Африци, у Турекој и т. д.

Ето рад тога је чиније и експе-
диција францеза у Тунис, и данас
Италијани жаде и мрзе на Францезе
само ради тога што они сами нијесу
прије Францези ушли у Тунис и узели
га за себе.

Дакле жаде за комадом туђим у-
туђој руци, и мрзе на онога, који је
био тако срећан или вјесит да га при-
је дочепа него они. И га мржила то-
лико је већ нараста, да је већ дошло
до крвавог сукоба међу њима, који би
се могао развити у прави рат између

два дојакосина најбоља пријатеља, да
их омет други обзир не суетеку од
тога корака.

Доста, појави од ове руке не
што сушта и за утјеху човјечанству,
јер пружају жалосну свијетлост, да је
култура и најпросвијешћеније народе
само с поза улазила, а није им утр-
ла кини непријатељности, која ако се
и не појављује међ њима редовно у о-
ваквим објектима као код животиња и
код народа дивљачких, ипак је кадра
с времена на вријеме да бујне свом
жестином и да доведе у опасност мир
и добро слагање међу народима у в-
соко просвијешћеном дијелу свијета.

Прва омладинска скупштина у Дамацији.

Под тим насловом доноси поткови за-
дарски „Српски Лист“ овај чланак:

У прошлом броју штампали смо
„напрт устава уједињене српске омла-
дине“. Даматински Срби, дјаци на
градском свеучилишту, која су прва
поземиту и родољубну мисао истакли,
који су за то нарочити одбор саста-
вили и заузимали се међу српском да-
матинском омладином у Гранию и у
Бечу за успјех своје намјере, корак-
нули су одлучно напријед, кад су из-
ијели пред своју браћу, пред Србе у
Дамацији, основу за уједињење срп-
ске омладине даматинске. Ова добро
проучена основа, на коју ће се омла-
динско друштво подићи, ова красна
слика омладинског заједничког рада о
напредку и просвјети нашег народа,
што се из оних редака изазива као
зора, претеча нашег давно жељеног
дана — сванућа, напла је свој нај-
паљенији огњир у одзвук дубровачке
омладине, која својој браћи пружа
руке на сусрет. „Давно је она чеку-
ла, — тако каже дубровачка омладина,
— да у своје крило прими и на сво-
јем огњигу дочека старе пријатеље
и знанице, да се с њима још једном
проразговори о језику бани на прагу
Херцеговине, наше Тоскане, а о књи-
жовности ондје гдје су се највећи
јисници у давнијим својим лавор-
вијенима окитили. — Добро нам дошла,
браћо драга; наћи ћете код нас срце
отворено и искрено а о њаконијама
што Бог и кућа даде, у добри и у
бољи час по божијему закону и у
српском алету“. Красан отворен, какав
само може доћи с прага Херцеговине,
а од испрекопних и пнеменитијех срца!

Српска даматинска омладина
проговорила је значајну ријеч; иза
дугог и тешког мучања, а у часу
кад је нама немарности пала на душу
ватренијех синова нашег приморја, кад
зловолја гушти сваки замишљај о добру
ове наше азотетне Дамације, омла-
дина подигла је свој глас пред мачу-
вијем народом и даје му ријеч, да ће
своју снагу уложити на народну про-
свјету и добростање. Кад промислимо
колико је наша омладина сном мртви-
јем снавала, колико је дуго странш-
тином ишла, необзирнући се на народ
— на извор свога живота, мучно нам
је ваћи ријечи, да своју радост при-
амо. — Сад учеша се омладина Срби-
јаци на великијем школама, треба да
свој зајет изврше, и они ће то учи-
њети. Омладина мора се заштити на-
завременом каством:

Ка не дође на бој на Босово
Не као од срца порази!
О руке му ништа не риди!
Гдје вино ни шевина брзи!
Хрјом као док му је крвона!

Bojro Kocovo naše omjadine sad je u Dubrovniku, ali tu je pože gdje se borba ne vodi konjem i strijelom, nego knjigom — naukom.

Rekosmo, da he omjadina svoj za-
jet ispuštiti, ali nerokosmo, što se
zastajati ised, — da he omjadina na
mogo protivnosti udariti, da he na
svom putu mogo preponu naći. Nemi-
slimo da he takva zakonita prepona
od vade doći, jer vada ne može za-
konito zabraniti sastanak dalmatin-
ske omjadine. Omjadina želi sastati
se ne samo sa namjerom na zakonit
dopunjenom, što namjerom izmjenitom
u svakom pogledu poželjom, da pove-
de jami riječ i da se u društvu
sklopi, prosještijem zadatkom. Ali
šak bihe prepona, prepona tajnjeh,
i mošnjeh i sa mognih strana, jer
se u Dubrovniku sastaje srpska omja-
dina, jer he vjezi glas biti javni
protest marjom izmjenitom rodoljuba
utojenjeh na narodnjem jaslama, jer
he ova vojna snaga i obasjati tmi-
pu što prije nohne duše nire po na-
voj zemlji. Sve ove aveti sastaje se
složno, da stanu na put, kojim se i-
de u Dubrovnik. Mi bi očajavali o
uspijehu naše omjadine, — kad ne bi
znali kako izmjenito djelo nalazi br-
dijeh pomagata, kako i u našoj Dal-
maciji slobodan glas nalazi odziva.
Omjadina nek se tijem tješi, da he
njihovo djelo poxvaliti, prigrliti i
pomoci snaka novitena duha u Dalma-
ciji. A o preponama neka ne misli,
nego samo kako he ih savladati. Ove
godine deset, do godine stotina.

Bez obzira na ove okolnosti a
još više kad iz u obzir uzmemo, na-
meće se dužnost svakom Srbiju u
Dalmaciji, da predlog srpskih haka
prihvati, da u Dubrovnik poseti na
sastanak kako bi ovaj prvi sastanak
srpske dalmatinske omjadine što sve-
čani i značajni bio. Odbor pokre-
tata nije sveo omjadinu na same hake
na mlade ljude po godinama, a po
vismu mijeđu, dobro je učinio, jer
omjadinska namjera o širenju prosje-
te srestvom knjige, sastanaka i dru-
živanja može samo uspijeti kad u ovo
voso svakom Srbiju bude pristup slo-
bodan. Svakako haca i mlađi junaci
imaju bita jezgra, sveta legija u ovom
prosjetnom poduzetu, ali legija bi
svoro naprijed koracata kad u svakom
mjestu ne bi našta mnogobrojnih
pomagata, koji he put krciti i kaza-
uziti. I zato umjesna je odluka da
svaki Srbini može u omjadinu stupiti,
te mi preporučujemo na odobrenje
prvi članak papira, koji glasi: Srbij
u Dalmaciji osnivaju društvo pod im-
enom „Srpska omjadina dalmatinska“.

Dakle kad je pristup svakom Sr-
binu slobodan i kad uprav po samom

zadatku mora tako biti, pada dužnost
na svakog Srbina da u omjadinsko ko-
lo stupi. Srpski pravni kao naši
zastupnici, načelnici i svaki viši
u Srbiji mora ovo poduzeti u svom
mjestu nadležnosti i na značajni prvi
sastanak ići. Godine ne mogu izgo-
vom biti, jer omjadina nije ograniče-
na na mlade ljude nego na ljude koji
omjadinski misle i osjećaju, te na-
ravno na sastanku ne he niko nikoga
pitati za kriptičnu, nego za jasnu,
a prvo je jasno, prva točka vjerova-
nja srpske omjadine: prosjeta. U ta-
ko društvo mogu i stari i mladi, i
bani he dobro biti kad se mladenacki
vatretni poleti prekalu o staracku
razboritost, kad se razbor i zlobo
snoje. Kintu omjadinsku treba da za-
dani hjezna henska strana, jer i Sri-
kine mogu biti i treba da budu čin-
ovima srpske dalmatinske omjadine.

Prvi omjadinski sastanak u Dal-
maciji ima učiniti epohu u narodnoj
priporuci, od koje he nastupiti
novi srestnji dani, jer he se tu epo-
jiti najbolja naša snaga, omjadina, s
narodom i uliti mu života u izmuche-
no tijelo. Prvi omjadinski sastanak
ima biti svijetla točka u borbi za
naš narodni onstanak, za koji se mi
Srbij mučenjeh borimo od Kocova do
danas. Eto značaja prve omjadinske
skupštine u Dalmaciji.

Omjadino dalmatinska, Srbij bra-
ho u dobru čas!

Politični pregled.

Nevoljno stajemo u Bugarskoj, upra-
vo borba između kneza i ustavobranitelja,
traje još jednako i nema izgleda da he
skoro minuti, jer bati i ako odra kaza
pobjedu, ijak tijem nije ništa dobila
stvar koju on zastupa, počen he tek onda
nastojati vođi liberalne stranke da
postavi ustavnost u zemlji onet na novo
ustopave. Knez, stupivši jednom na za-
dane negacije ustavnosti, ne može više da
se uzdrži na tom ekstrem zemalstvu, ko
u daljim svojim koracima i mjerama sve
se dalje otisnuje u tom pravcu, kao što
svjedоче, među ostalim, i zatvaranja do-
jakošnjih ministara. Izbori za veliku
narodnu skupštinu imali su se obaviti
prije osam dana; telegrafomom ništa
ne javlja; moguće je da je knez Aleksandar
održao pobjedu, jer eu vođi komesari
njegovi prikupljali glasove.

Knez Aleksandar, kako javljaju, bora-
vihe po svoj prilici u Varici, dok se ne
otvori velika narodna skupština u Svi-
stoku. Mjesto generala Erčota, dogovara
se, da he drugi ruski general biti na-
menovan za ministra vojenog. Erprot se
tvrde odlučio, da ostavi Bugarsku, ako
velika skupština ne sankcionirane zahtje-
ve kneževne. Ako odobri skupština sve što
joj se predloži i ostane knez na prijestolu,
Erprot he i u buduće služiti knezu, ali
kao nezadovoljni savjetnik. — Porta je u-
putila svojega zastupnika u Sofiju da
pravi knezu nikakvih prepreka u pogledu

realizacije ustava, već da nastoji, da se po-
ložaj njegov učvrti —
Bugarski list „Slavjani“, govoreći
o današnjoj situaciji u Bugarskoj, dotiče
se patnja narodnih i veli: „Bijesmo mi
narod iskren, slokan i bratoljublji, bi-
jesmo vjerni i rješljivi, pobožni, miro-
lovi, rodoljublivi i savjedljivi, strada-
simo za pravdu i slobodu, no danas nastu-
pi takav trenutak, kao da nikad ništa
njesmo bili. Bugarski narod, taj muče-
njacki narod koji je vijekovima robovao,
koji je podnosio najviše bijede, najžas-
nije muke i stradanja, taj historijski na-
rod, kome je život najveći učitelj, narod,
koji je imao slavnu prošlost, koji je ro-
bovao neć vjekom za čorbadijeh grijehove
i za međusobne razmirice, nalozek je sa-
da najvećim iskušeljima... Bugarski ora-
nie, konane, sijanje, žnjevanje za Turčinu,
Bugarski se brijun za Turčinu, hrani
kokonike, tucene i patke za Turčinu, abira
maslo i jaja za i! Bugarski plamene, Tur-
čin se smijane, Bugarski je radio, a Tur-
čin se sladio... — Ako se smatramo za
srbaju, ako smo dijelovi jednoga tijela, če-
da jedne i iste starbine, ako smo odista
hranjeni, ako iskreno želimo sreću do-
moćini, eto momenta, eto vremena da do-
kažemo, da smo istomci slavnog naroda,
eto trenutka da zasjedomimo dubav našu
i otadžbinu i slavnu slobodu... Prijesme
je da se pokažemo, da smo dostojan narod
na svijetu!“

Knez Milan krio se sa svoja puta
i stigao je srećno preko Beča u Srbiju.
U Beču imao je više puta razgovor s ba-
rohom Hajmerlom. S njek strane proture-
na je u svijet vijest, kao da je gra „In-
glatijev u Petrogradu tražio od kneza
Milana da otpusti današnje ministarstvo
srpsko, nočem ono mnogo povlađuje Austro-
Ugarskoj i da onet ustopavi Ristića. U
novinama raznosio se već taj glas, da he
do koji dan abla Ristić doći na dvor, no
sada se to sve opovrgnuto kao prista
izmišljotina i napodi se da današnje
srpsko ministarstvo stoji prihrne no in-
da. Doneta, ne može se pretpostaviti da
he Inglatijev, koji je prije nski dan u
odgovoru upravljenom na binih bugarskog
ministra Pankova izjavio da se ne želi
miješati u bugarske unutrašnje stvari,
hjetiti sada miješati se u srpske poslove.

U Ugarskoj posvrihivani su ove ne-
djele izabira za zemaljski sabor. Eoliko
se do sad moglo dokazati o nehotu izbora,
kada he onet imati većinu u saboru. U
napredovanju je pri izborima i nezavisna
partaja. Na se u ovoj stvari najviše
tjace ishod izbore borbah god brahe naše
u Voivodini. Eoliko do sad našemo u
listovima, razdijemo se nito možemo ja-
viti da je u tituleskom izborom sredu za-
brani za posvrihivati glasoviti patriota
srpski dr. Stojanov Miletijev. U kulij-
skom sredu izabrat je dr. Milos Dimitri-
jević, koji, i ako pripada vladinoj stran-
ci, ijak ne odriče se svojega.

Listovi knješki najviše su u ovaj
mah bave pitanje, kako da se stane na put
nemirima u Prekoj. Konzervativni listo-
vi traže, da se buna uguši vojničkom sa-
lom, no Inglatijev bi radi da se mir vapo-
stavi bez proljevanja krvi. Do sada su
distribuirane razne njere, čimena su
mnoha anejeva, na od svega toga nema u-
steha. Položaj u Prekoj doista je za

sažaljevanje, i vada bi trebalo ozbiljno
da se pobrine o tome, kako he dati sat-
isakanje nezadovoljnicima.

Domae vijesti.

Cetinje, 29. Juna.

— Cijela sedmica ova pripada Ne-
govoj Svjetlosti dani. Eoliko u naša sed-
mici. Slike godine slavi se njegov ro-
đen-dan, 17. Jun, kao jedan od najrados-
nijeh dana u cijeloj Crnoj Gori, na naj-
svečaniji način; no ove godine čisto
se nadmetalo malo i veliko u tome,
kako bi se doprinijelo, da se slava
toga svakom Crnogorcu miloga dana još
više uveliča i pravim onitenočnim ne-
sećem zavini. Još u oči toga dana, u u-
torak na vech, moglo se oaziti da se
približuje jedan neobično svečan dan, jer
naše skromno Cetinje počeo da skida sa
sebe svoju svagdanju odjeću i da se ob-
lači u novu svečanu: na sijekma kućama
bijahu istaknute narodne trobojnice i
druge vojničke i državne zastave, sa pro-
zora snuštahe se na mnogim kućama na-
rečni blikovi, vjenici se priklapahu preko
istih i svijetljavi se namještahu za o-
svjeteljeh koje he biti to vech. Među ti-
jem stizahu sa raznih strana Cijne Gore
mlađi gosti naši: vojvode, serdari i
kapetani i ostali narod, koji želao bi-
jane prisustvovati ovoj svetkovini i u-
čestvovati u onitoj radosti, koja se taj
dan razlijevanje po cijeloj Crnoj Gori.
Na samo vech, kad je već počelo mrknuti,
oglasie toponi sa kuće da svetkovina na-
stupa, svihe se počehne ujdinati, narod
mnogobrojni povrije u ulice i na veliko
usihne svoje vidjenje spazije zdrave o-
či, kako se okoline glavice: Cijno Brdo,
Orlov Kri i druge tonjaju u mnogobrojni
vatričama, koje na daleko prosinjaju svoju
srećnost cijelom prizoru dahuu neobično
čarovan izgled. Za nekoliko trenutaka cij-
elo Cetinje blistalo se u moru od plame-
na i svjetlosti, uerod koje narod veselo
hodnie gore dole. U zakazano po štam-
nom programu vrijeme, a to u 8 ura u ve-
che, mjesno građanstvo okupilo se pred vla-
njem ovd. osnovne škole, gdje je dobilo
buktihe i odatle pošlo preko glavne u-
lice k svijetlom dvoru. Naprijed su i-
šli učenici osnovnih škola s malim
trobojnicama u rukama pjevajući pjesmu:
„Onam opani! — S jedne i s druge strane
učenika išli su stanovnici ondanjeh no-
seći buktihe u rukama. Dostavili tako se
pjesmom i buktiljima, a uz pratnju mno-
gobrojnoga snijeta pred svijetli dvor ba-
konosci stavili su se pred dvorom u po-
dugrut i primili su u svoju sredinu uče-
nike s učiteljima, koji su odmah otvoreni
pjevati „Nashlednikovu himnu.“ Pošto se
otijevala ova himna, započeo se pjevati
narodna himna „Ubojao nam Crnoj Gori.“
Iza koje je kas okupljeni narod udario u
gromoglasni poklic: „Živio Knez! živje-
la Kraljica! živio Nashlednik! živio!
živjeli!“ kojim usklikom ne mhamo
biti kraja. Njegovom Visočanstvo Knez dala-
vajući na balkon svojega dvora blagovoljo
je milostivo zahvatiti se građanima ce-
tijskim i cijelom okupljenom narodu,
na što se onet zahore ogromoglasni uskli-
ci „živio.“ Iza toga, po što se Knez u-
dazio, krenu bakkonosci s pjevačima i na-
rodom u njem redu kao što su došli
preko pjače glavnom ulicom do velike go-
stionice, a odatle onet preko glavne u-
lice do pazara i natrag do mure kod bi-

Listak „Glasa Crnogorca“.

SPISAK PLANIHA, BRDA I DRU-
GIX VAŽNIH MJESTA U CRNOJ
GORI sa mjerom visine nad morem,
opredjeljenom štampanstvom rusko-
ga vojno-topografskoga odjeljenja g II.
H. Borščakovim (u produženju
1879 i 1880 god.)

Razrešeno je po abecednom redu; mjera
označena je u metrima

1. Bialasica — pl. (Zakova glavica) (sjeverno od Kozanina). 2084.
2. Bjelavica (na granici rijeke i primirne pahije) 547.
3. Bobija (na hedu Cereva lazi i Jab-
laka) 422.
4. Brjuni 2091.
5. Brovina (na Magleu, povereka
pl.) 1537.
6. Budov (pod Nikšićima) 1196.
7. Budučkovci (u Piva, južno) 2063.
8. Buzovici (u Pivi vrh, lješan nah) 610.
9. Vardar (pod Komom) 1513.
10. Velebrdo (blizu Podgorice) 278.
11. Voj (na Dževićima, primir.) 498.
12. Vukotor (na Dževićima, u Polimju) 2174.
13. Vukotina (među Bratunom, i La-
zeva r.) 1263.
14. Vukova (u Pivskoj juži, sj-
verno) 2296.
15. Vukov (na četvoromeđu od Piv-
šića, Lučica, Pive i Drobavica) 1968.
16. Vukov (na četvoromeđu od Berekota pri-
stavnika) 185.
17. Vukov (na četvoromeđu od Piv-
šića, Lučica, Pive i Drobavica) 2012.
18. Vukov (na četvoromeđu od Piv-
šića, Lučica, Pive i Drobavica) 2012.

19. Golici 1701.
20. Golici (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
21. Golici (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
22. Golici (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
23. Golici (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
24. Gradina (Vratova glavica) 2181.
25. Gudar 1875.
26. Dobro ličica (sjeverno od Kretana
u Duži) 1864.
27. Dobrinjak (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
28. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
29. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
30. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
31. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
32. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
33. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
34. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
35. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
36. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
37. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
38. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
39. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
40. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
41. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
42. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
43. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
44. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
45. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
46. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
47. Drobavica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.

48. Korman 1894.
49. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
50. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
51. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
52. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
53. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
54. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
55. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
56. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
57. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
58. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
59. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
60. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
61. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
62. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
63. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
64. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
65. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
66. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
67. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
68. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
69. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
70. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
71. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
72. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
73. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
74. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
75. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
76. Korman (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.

77. Plavica (u Šarancima) 1839.
78. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
79. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
80. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
81. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
82. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
83. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
84. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
85. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
86. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
87. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
88. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
89. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
90. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
91. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
92. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
93. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
94. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
95. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
96. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
97. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
98. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
99. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
100. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
101. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
102. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.
103. Podgorica (na Dževićima, u Lokvi, u
Duži) 1913.

нату звјезда из својета доба, која је са
 сјајнијем назиком на Хеласјеву комету; но у
 старо доба као и у савременијем вијеку
 се могли хеласје тако тачно рачуни о
 путовању и познатим резултатих звјезда
 као данас. А ова звјезда коју данас ви-
 дијемо није слична ни једној које су се ви-
 ђале истовијешком вијекова. Но то није
 никакво чудо, јер путеви резултатих звјезда
 одвиј се у дуги, а чак и све данас прелазе
 преко савремених граница планетарне
 системе и траба им по неколико хиљада го-
 дина док не заврше свој пут. На и то не
 може се рећи да ове релативне звјезде не
 може да има неколико, јер многе и неоп-
 тјечу да изиђу преко око сунца, неоп-

ko skitnice klate se po vasklenu i tek kad i kad dođu na zrijebe: u pohodu iznjoj sućinjoj i plametinjoj sistema, na se ovdla omet la izvijek izlube. Posredno je smatratu repatu zvijezde podobno plametinama izo članove sućinane sisteme zbog toga što se iske od njih u odveč otelutim putovima oko sunla obrlu. No omet ne treba misliti, da se one bez ikakvog zakona tek ometu po slučaj u kreću: na protiva, one imaju svaka svoja zasebni put, a ne stoje u sistemu kao naše plamete i zvijezde stajbe, i tek kada na svom usamljenom putu dođu u blizinu naše zvjeđe sisteme, privlače ih ona i zagledaju ukraj sebe zvjeđe krijebe. To je sudbina svake repite zvijezde, koja e užasom brzinom poprjeke sijech kroz našu sućinaju sistemu na se odveč približiti jednoj od naših zvijezda te sisteme. Narocito sunce isto pi i Juniter, najviši i najmasivniji od svih plameta, ne trpe da se oko njihmeta repata zvijezda. I obratno često omet bima, da repatu zvijezdu, koju je jedna zvijezda naše sućinane sisteme sprema u se ismetu dugučastog gradnog puta i privuoka k sebi te je akcentirala za našu sućinaju sistemu, drugi jedan plamet omet izbaci na te sisteme i ometne ju u bezgraničnu protoraju vasklene. To se dogodilo repatu zvijezdi od g. 1770, koja

imala čudnovatu sudbinu. Prvo je na priču
kao Juniter i držao je kraj sebe tri go-
dine bezgredovanih je na pregu ostru-
pu oko sebe. Na to je sunce oslobodi
ovoga rođenja i pušti je da ide svojim
ali sada jako promiješanih putem. Mo go-
dine 1799 ova nesmotrena renčaz opet se
sukobi s Juniterom i ovaj je sada konačno
sukobilaoga puta istrpiti i nemilosrdno je
otasi u bezgredan prostoriji zasleđene

да се никад више не поврне. — Од mа-
су ренате звјезде, о томе астронoм-
ијесу на чисто. По најновијој Целсеровој
теорији маса је у вљак течна и кад дођу
близу сунца претворе се у пару, те он-
дод упишом електрич. коју сунце силно
побуђује, добују оно што ми зовемо ре-
н. По то је још претпоставка; извјесно је
иак само то, да ренате звјезде цијели
облик свој све више мијењају што се бли-
же сунцу приближу, да су, удаљене од сун-
ца, све без разлике као тапка магла, а кад
се сунцу приближе, онда истом добују гла-
зу, оглаву и реп. Исто тако зна се да м-
материја мора бити одиш фана, јер се
кроз њу провиде све звјезде мимо које
мину.

Телеграмн „Гл. Црногорца“.
ПАРИГРАД. 17. Јуна. — Да-
нас осуђење у парници због убиства
Абдул-Азиза. Санд-бер и Риза-бер о-
суђени ви десет година робије, девет
осталих онтуженика осуђево на смрт.

Беоовски-ласац. — Библислова
главица.
Вадеж.
Тријана.
Бурови.
до 1000: Роговац-Вели.
Гозик.
Хелм (Клем).
Бозанин.
Добришта.
Стричаја.
Цеклавиштак.
Савиштак.
Никшић.
Петаше.
Горњ-арх (Ријека).
Мажура-на.
Агосовиц.
Будзасица (изнад Сотомића).
до 1000: Вис.
Костава.
Бобица.
Веље-брдо.
Горњ-Кокоти.
Волуја.
Орја-лука.
Подгорада.
Срека.

Изван црногорске границе :

више 2500: Проклетија.
испод 2000: Оријен.
— 500: Хум-хотски.
Шинчаиц.

